

ĢENERĀLADVOKĀTES ELEANORAS ŠARPSTONES [ELEANOR SHARPSTON]

SECINĀJUMI,

sniegti 2007. gada 14. jūnijā¹

1. Šajās lietās Tiesai tiek vaicāts, vai ir spēkā Komisijas izmantotā aprēķināšanas metode, lai noteiktu ražošanas maksājumu apjomu, kas paredzēti, lai finansētu cukura tirgu kopīgo organizāciju. Ražošanas maksājumi it sevišķi ir iecerēti, lai atspoguļotu Kopienai radušās izmaksas eksporta kompensāciju rezultātā vai tā rezultātā, ka noteiktos apstākļos tiek izdarīti maksājumi, lai kompensētu cukura ražotājiem to, ka pasaules cukura cenas galvenokārt ir zemākas nekā atbalstītā Kopienas cena. Vairāki cukura ražotāji apstrīd divu ražošanas maksājumu aprēķināšanas aspektu tiesiskumu.

2. Pirmajā šo aprēķinu solī pirms katra tirdzniecības gada beigām ir jānovērtē kopējie zaudējumi šajā tirdzniecības gadā, sareizinot “eksportējamo pārpalikumu” un “vidējo zaudējumu” novērtējumu no vienas tonnas cukura.

3. “Eksportējamais pārpalikums” būtībā tiek definēts kā saražotais cukura daudzums, no kura tiek atņemts cukura daudzums, “ko realizē patēriņam Kopienā”. Pēdējais minētais jēdziens būtībā tiek definēts kā sākotnējo cukura krājumu, saražotā cukura un importētā cukura summa, no kā tiek atņemti noslēguma cukura krājumi un eksportētais cukurs. Eksportētais cukurs sastāv no cukura, kas tiek eksportēts dabīgā stāvoklī, un cukura, “ko satur izvestie pārstrādes produkti”. Prasītāji, cukura ražotāji, pirmkārt, norāda, ka cukuru, ko satur izvestie pārstrādes produkti un attiecībā uz kuru nav tikušas izmaksātas eksporta kompensācijas, šo aprēķinu kontekstā nevajadzētu uzskatīt par cukuru, “ko satur izvestie pārstrādes produkti”.

4. “Vidējie zaudējumi” no vienas tonnas cukura būtībā tiek definēti kā kopējā kompensāciju summa, kas tiek dalīta ar kopējām “eksporta saistībām, kas jāizpilda” attiecīgajā tirdzniecības gadā. Pakārtoti, prasītāji, cukura ražotāji, norāda, ka, ja (pretstatā to galvenajam argumentam) cukurs, “ko satur izvestie pārstrādes produkti”, iekļauj visu šādu cukuru, neatkarīgi no tā, vai ir

1 — Oriģinālvaloda — angļu.

tikušas izmaksātas eksporta kompensācijas, tad “eksporta saistībām, kas jāizpilda”, ir līdzīgā kārtā jāiekļauj viss cukura eksports, tai skaitā tās eksporta saistības, par kurām netika izmaksātas eksporta kompensācijas.

no 2001./2002. līdz 2005./2006. tirdzniecības gadam³.

5. Netiek apstrīdēts, ka (vismaz) galvenais ražošanas maksājumu mērķis ir nodrošināt, ka cukura ražotāji sedz izmaksas, kas rodas, realizējot pārpalikušo Kopienā saražoto cukuru. Cukura ražotāji apgalvo, ka Komisijas izmantotās šo maksājumu aprēķināšanas metodes rezultātā tiem ir jāmaksā vairāk nekā tikai šīs izmaksas.

7. Vērā ņemami ir šādi pamata regulas preambulas apsvērumi⁴:

Kopienas tiesiskais regulējums

Pamata regula

6. Cukuru tirgu kopīgo organizāciju attiecīgajā laikā regulēja Padomes Regula (EK) Nr. 1260/2001² (turpmāk tekstā — “pamata regula”), kas bija piemērojama

“(9) Pašlaik saglabājas iemesli, kuru dēļ Kopienai vajadzēja ieviest ražošanas kvotu sistēmu cukuram, izoglikozei un inulina sīrupam. Minētā sistēma tomēr ir pielāgota, ņemot vērā jaunākās tendences ražošanā, lai Kopienai būtu vajadzīgie instrumenti, kas taisnīgā, bet efektīvā veidā nodrošinātu to, ka ražotāji paši pilnībā sedz Kopienā saražotās un patērētās produkcijas starpības daudzuma pārdošanas izmaksas un izpilda Kopienas saistības saskaņā ar nolīgumiem, kas izriet no daudzpusējo

2 — 2001. gada 19. jūnija Regula par cukuru tirgu kopīgo organizāciju (OV L 178, 1. lpp.).

3 — 51. pants. Tirdzniecības gads sākas 1. jūlijā un beidzas 30. jūnijā (1. panta 2. punkta m) apakšpunkts). Uz vēlākiem tirdzniecības gadiem attiecas Padomes 2006. gada 20. februāra Regula (EK) Nr. 318/2006 par cukuru tirgu kopīgu organizāciju (OV L 58, 1. lpp.), kas atceļ un aizstāj pamata regulu.

4 — Preambulas apsvērumos es esmu izcēlusi tās frāzes, kas ir sevišķi nozīmīgas.

tirdzniecības sarunu Urugvajas raunda [..].

pielāgošanu, lai Kopiena varētu izpildīt savas saistības saskaņā ar Nolīgumu [5], vienlaikus ņemot vērā pamatfaktoros, kas ietekmē stāvokli Kopienas cukura nozarē. *Būtu jā saglabā nozares pašfinansēšanas sistēma ar ražošanas maksājumiem un ražošanas kvotu režīmu.*

[..]

(11) Cukura nozares tirgu kopīgās organizācijas pamatā, pirmkārt, ir princips, ka ražotājiem būtu jāuzņemas pilna finansiāla atbildība par zaudējumiem, ko katrā tirdzniecības gadā rada tās kvotā ietilpstošās Kopienas produkcijas daļas pārdošana, kura pārsniedz Kopienas iekšēji patērēto produkciju, un, otrkārt, realizācijas cenu garantiju diferenciacija, ņemot vērā katram uzņēmumam piešķirto ražošanas kvotu. Cukura ražošanas kvotu piešķir katram uzņēmumam, pamatojoties uz tā faktiski saražoto produkciju konkrētā pārskata periodā.

(13) Tādējādi ražotājiem būtu arī turpmāk jāuzņemas finansiāla atbildība, maksājot pamatražošanas maksājumu, ar ko apliek visu A un B cukura ražošanu un ko tomēr ierobežo 2 % apmērā no baltā cukura intervences cenas, un B maksājumu, ar ko apliek B cukura ražošanu, nepārsniedzot 37,5 % no minētās cenas. Dažos apstākļos izoglikozes un inulīna sīrupa ražotāji arī maksā daļu no šim iemaksām. *Maksājumu ierobežošana iepriekšminētajā veidā nozīmē, ka dažos tirdzniecības gados cukura ražošanas pašfinansēšana nenotiek pilnā apmērā. Tādos gadījumos būtu jāparedz papildu maksājums.*

(12) Tā kā eksporta atbalsta samazināšanas saistības tika izpildītas pārejas periodā, cukura un izoglikozes pamatdaudzumi un inulīna sīrupa kvotas būtu jā saglabā to pašreizējā līmenī, bet jābūt iespējai pēc vajadzības veikt attiecīgu garantiju

(14) Lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi, *papildu maksājums būtu jā aprēķina katram uzņēmumam, pamatojoties uz*

5 — Nolīgums par lauksaimniecību, kas noslēgts daudzpusējo tirdzniecības sarunu Urugvajas raundā.

šā uzņēmuma daļu ieņēmumos no ražošanas maksājumiem, ko tas samaksājis par attiecīgo tirdzniecības gadu. Tādēļ Kopienai kopumā būtu jānosaka koeficients, kas atspoguļo attiecību starp kopējiem reģistrētajiem zaudējumiem un kopējiem ieņēmumiem no attiecīgajiem ražošanas maksājumiem konkrētajā tirdzniecības gadā. Jāprecizē nosacījumi, ar kādiem cukurbiešu un cukurniedru pārdevēji piedalās attiecīgā tirdzniecības gada zaudējumu segšanā.

rodas⁶, realizējot pārpalikušo saražoto cukuru, ar ražošanas maksājumu palīdzību, kas tiek aprēķināti atbilstoši pamata regulas 15. pantam. 15. pants nav saprotams, nezinot šo informāciju.

(15) Jebkurā tirdzniecības gadā patēriņa, ražošanas, importa, krājumu un uz nākamo gadu pārnesto krājumu apjomi, kā arī pašfinansēšanas sistēmas iespējami sedzamais vidējais zaudējumu apjoms var būt tādi, ka katram uzņēmumam piešķirtās ražošanas kvotas cukura nozarē kopā veido eksporta apjomu, kas pārsniedz Nolīgumā noteikto apjomu. Tāpēc kvotām piesaistītās garantijas būtu jāpielāgo katrā tirdzniecības gadā, lai Kopena varētu izpildīt savas saistības.”

9. Pamata regulas 11. panta 2. punkts katram Kopienų reģionam, kas ražo cukuru⁷, piešķir A un B pamatdaudzumu. 11. panta 1. punkts noteic, ka dalībvalstis 2000./2001. tirdzniecības gadā piešķir A un B kvotu katram to teritorijā reģistrētam uzņēmumam, kas ražo cukuru, izoglikozi vai inulīna sīrupu⁸. A un B kvotām ražošanas maksājums tiek piemē-

8. Līdz ar to šis tiesiskais regulējums paredz, ka ražotājiem jāsedz izmaksas, kas Kopienai

6 — Preambulas apsvērumos minētie “zaudējumi” (un arī “ienākumi”) attiecas uz Kopienų sniegto finansējumu tirgus organizācijai un nevis uz ražotāju, eksportētāju utt. bilanci.

7 — Šie reģioni ne vienmēr ir tādi paši kā dalībvalstis. Piemēram, ir noteiktas atsevišķas kvotas Francijas Eiropas daļai un Francijas aizjūras departamentiem; līdzīgā kārtā arī Portugāles kontinentālajai daļai un Azoru salu autonomajam reģionam. Beļģijai un Luksemburgai tiek piešķirta kopēja kvota (kas formāli tiek piešķirta Beļģijas un Luksemburgas ekonomikas savienībai).

8 — Pamata regulas sākotnējā redakcija kļūdaini atsaucās uz “insulīna” un nevis uz “inulīna” sīrupu. Tas tika izlabots ar labojumu, kas tika publicēts OV 2001, L 233, 58. lpp. Izoglikoze un inulīna sīrups ir cukura šķidrie aizstājēji: skat. pamata regulas preambulas 1. apsvērumu. Detalizētākas definīcijas ir atrodamas pamata regulas 1. panta 2. punkta c) un d) apakšpunktā.

rots saskaņā ar atšķirīgu likmi⁹. Tā kā Tiesā izskatāmās lietas attiecas vienīgi uz cukuru, es turpmāk aplūkošu tiesisko regulējumu tikai tiktāl, ciktāl tas attiecas uz šo produktu.

10. Cukurs, kas konkrētā tirdzniecības gadā tiek saražots, pārsniedzot attiecīgā uzņēmuma A un B kvotu summu, vai kas pieder uzņēmumam, kam nav kvotas, tiek dēvēts par “C cukuru”. Vispārējais noteikums¹⁰ ir, ka C cukuru nedrīkst pārdot Kopienā, un tas ir jāeksportē bez turpmākas pārstrādes un nesaņemot eksporta kompensāciju līdz 1. janvārim pēc attiecīgā tirdzniecības gada beigām¹¹.

11. Šīs lietas attiecas uz A un B cukuru, kurš netika realizēts patēriņam Kopienā un kuru tādēļ realizē, to eksportējot.

9 — A un B kvota sākotnēji tika ieviesta ar Padomes 1981. gada 30. jūnija Regulu (EEK) Nr. 1785/81 par cukura tirgu kopīgo organizāciju (OV L 177, 4. lpp.). A kvota pārstāv patēriņu Kopienā, kur tās realizāciju garantē intervences cena (skat. turpmāk 12. punktu). B kvota ir daudzums, kas ir saražots, pārsniedzot A kvotu, bet nepārsniedzot maksimālo kvotu (A kvotu, kas tiek sareizināta ar koeficientu); to var brīvi tirgot Kopienā, tomēr bez garantētas intervences cenas, vai eksportēt, saņemot eksporta atbalstu eksporta kompensāciju veidā.

10 — Tā izņēmumi ir paredzēti 13. panta 2. punktā un 14. panta 1. punktā, kuriem nav nozīmes pašreizējā lietā.

11 — 13. panta 1. punkts.

12. Pamata regulā tiek noteikta intervences cena¹² un būtībā tiek paredzēts, ka katras cukura ražotājas dalībvalsts norīkotai intervences aģentūrai par intervences cenu ir jāiepērk viss tai piedāvātais cukurs, kas saražots saskaņā ar kvotu no Kopienā ievāktām cukurbietēm un cukurniedrēm¹³.

13. Turklāt ražošanas kompensācijas tiek piešķirtas par dalībvalstīs ražotu cukuru vai no trešām valstīm ievestu cukuru, kas ir brīvā apgrozībā dalībvalstīs, ko izmanto dažu ķīmiskās rūpniecības produktu ražošanā. Kompensācijas apjomu nosaka, “it īpaši ņemot vērā ar importētā cukura izmantošanu saistītās izmaksas, kas būtu jāsedz ķīmiskajai rūpniecībai, veicot piegādes pasaules tirgū”¹⁴.

14. Pamata regula arī noteic, ka tiktāl, ciktāl tas vajadzīgs, lai cukuru varētu eksportēt bez turpmākas pārstrādes vai V pielikumā uzskaitīto pārstrādāto produktu veidā, pamatojoties uz cenām pasaules tirgū, minēto cenu un Kopienas cenu starpību var segt ar eksporta kompensāciju palīdzību¹⁵. Līdz ar to eksporta kompensācijas nav ne obligātas,

12 — 2. pants.

13 — 7. panta 1. punkts.

14 — 7. panta 3. punkts.

15 — 27. panta 1. punkts. Pretstatā tam 33. panta 1. punkts paredz eksporta maksājumus gadījumā, ja pasaules cukura cena ir augstāka nekā intervences cena. Praksē pasaules cenas parasti ir zemākas nekā atbalstītās Kopienas cenas.

ne arī automātiskas. Tās tiek piešķirtas, pamatojoties uz pieteikumu un uzrādot attiecīgo eksporta licenci¹⁶.

15. Attiecībā uz ražošanas maksājumu aprēķināšanas metodi, kas tiek apstrīdēta šajās lietās, 15. pants¹⁷ būtībā paredz:

— Pirmkārt, kopējo zaudējumu vai kopējo ieņēmumu novērtējumu attiecīgajam tirdzniecības gadam iegūst līdz šī tirdzniecības gada beigām, sareizinot “eksportējamo pārpalikumu” (A un B cukura produkcijas prognozi, no kā atņem prognozi par cukura daudzumiem, kas tiks pārdoti patēriņam Kopienā) ar novērtējumu par “vidējiem zaudējumiem vai vidējiem ieņēmumiem” no vienas tonnas cukura (starpību starp kompensāciju kopapjomu un maksājumu kopapjomu)¹⁸, ko izdala ar attiecīgā tirdzniecības gada eksporta saistību tonnu kopskaitu (15. panta 1. punkts)¹⁹.

16 — 27. panta 7. punkts.

17 — 15. panta teksts, ciktāl tas ir būtisks, ir izklāstīts šo secinājumu pielikumā.

18 — Skat. 15. zemsvitras piezīmi.

19 — Tiesiskais regulējums atsaucas uz “kopējiem zaudējumiem vai ieņēmumiem”. Tomēr, tā kā pasaules cenas parasti ir zemākas nekā Kopienas intervences cena, šis skaitlis parasti ir zaudējumi, nevis ieņēmumi. Šī iemesla dēļ, un lai pēc iespējas vienkāršotu analīzi, es, aprakstot šos aprēķinus, atsaukšos vienīgi uz zaudējumiem.

— Pēc tam līdz 2005./2006. tirdzniecības gada beigām šo kopējo zaudējumu novērtējumu koriģē par starpību starp faktiskajiem kopējiem zaudējumiem (faktiskais kopējais eksportējamais pārpalikums, kas tiek sareizināts ar vidējiem zaudējumiem, kas tiek aprēķināti, kā norādīts iepriekšējā ievilkumā) par laiku no 2001./2002. līdz 2005./2006. tirdzniecības gadam un iekasēto ražošanas pamatmaksājumu un B maksājumu kopējo summu (15. panta 2. punkts).

— Ja minēto aprēķinu rezultātā tiek iegūti paredzami kopējie zaudējumi, tad šos zaudējumus izdala ar A un B cukura paredzamo produkciju attiecīgajā tirdzniecības gadā un iegūto summu iekasē no ražotājiem kā pamatražošanas maksājumu par viņu saražoto A un B cukuru, kas nepārsniedz maksimālo apjomu, ko nosaka, atsaucoties uz baltā cukura intervences cenu (15. panta 3. punkts).

— Ja maksimālais atļautais ražošanas pamatmaksājums pilnībā nesedz paredzamos kopējos zaudējumus, tad nesegto atlikumu izdala ar B cukura paredzamo produkciju attiecīgajā tirdzniecības gadā un iegūto summu piemēro B cukura ražotājiem kā B maksājumu, atkal piemērojot maksimālo apjomu (15. panta 4. punkts).

- Ja abu maksājumu maksimālā apjoma dēļ paredzamie ieņēmumi no šiem maksājumiem nevarēs segt paredzamos kopējos zaudējumus attiecīgajā tirdzniecības gadā, tad otrā maksimālā procentuālā daļa tiek palielināta (15. panta 5. punkts).

- Aprēķinot 1. punktā minētos kopējos zaudējumus, ņem vērā visus zaudējumus, ko rada ražošanas kompensāciju piešķiršana saskaņā ar 7. panta 3. punktu (15. panta 6. punkts)²⁰.

17. Šajās lietās divi uzdotie jautājumi attiecas uz divu no šiem jēdzieniem interpretāciju: pirmkārt, vai, aprēķinot “eksportējamo pārpalikumu”, būtu jāņem vērā cukurs, kas tiek eksportēts pārstrādes produktu formā, par ko netika izmaksātas eksporta kompensācijas, un, otrkārt, vai “eksporta saistībām” būtu jāiekļauj viss eksports, tai skaitā arī tas, attiecībā uz ko netika izmaksātas eksporta kompensācijas.

18. Abi šie jēdzieni tiek turpinājumā paskaidroti regulā, ar ko tiek īstenota pamata regula un kurai es tagad pievēršos.

16. Tādējādi kļūst skaidrs, ka, tā kā i) ražošanas maksājuma apjomu nosaka *kopējie zaudējumi*, ii) kopējie zaudējumi tiek aprēķināti, sareizinot *eksportējamo pārpalikumu* un *vidējos zaudējumus*, iii) eksportējamo pārpalikumu aprēķina, *inter alia* ņemot vērā *cukura daudzumus, kas tiek pārdoti patēriņam Kopienā*, un iv) vidējos zaudējumus ietekmē *kopējie maksājumi par izpildāmajām eksporta saistībām*, tad tam, kā tiek aprēķināti cukura daudzumi, kas tiek pārdoti patēriņam Kopienā, un kopējie maksājumi par izpildāmajām eksporta saistībām, ir tieša ietekme uz maksājumu apmēru.

Īstenošanas regula

19. Pamata regulas 15. panta 8. punktā bija paredzēts, ka sīki izstrādātus noteikumus 15. panta piemērošanai paredz īstenošanas tiesību aktos, un tie it īpaši attiecas uz iekasējamo maksājumu summām. Pamatojoties uz (*inter alia*) šo punktu, Komisija pieņēma Regulu Nr. 314/2002, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus kvotu sistēmas piemērošanai cukura nozarē²¹ (turpmāk tekstā — “īstenošanas regula”).

20 — Cukurs, kas tiek izmantots ķīmiskajā rūpniecībā. Skat. iepriekš 13. punktu.

21 — Komisijas 2002. gada 20. februāra Regula (EK) Nr. 314/2002 (OV L 50, 40. lpp.), ar grozījumiem, kas izdarīti ar Komisijas 2003. gada 27. jūnija Regulu (EK) Nr. 1140/2003 (OV L 160, 33. lpp.).

20. Īstenošanas regula (cita starpā) paredz to, kā tiek noteikta prognoze par cukura daudzumiem, kas attiecīgajā tirdzniecības gadā pārdoti patēriņam Kopienā pamata regulas 15. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 2. punkta a) apakšpunkta izpratnē un definē kārtējā tirdzniecības gadā izpildāmās eksporta saistības pamata regulas 15. panta 1. punkta d) apakšpunkta izpratnē.

21. Īstenošanas regulas 6. panta 4. punkts pēc grozījumiem noteic, ka prognozētais daudzums, ko realizē patēriņam Kopienā, ir i) kopējais cukura daudzums, kas uzglabāts tirdzniecības gada sākumā, kas saražots atbilstīgi A un B kvotai, kas ievests dabīgā stāvoklī un ko satur ievestie pārstrādes produkti, no kā tiek atņemts ii) kopējais cukura daudzums, kas izvests nemainītā stāvoklī, ko satur izvestie pārstrādes produkti, kas uzglabāts tirdzniecības gada beigās un (būtībā) cukurs, kas tiek izmantots ķīmiskajā rūpniecībā²². Šķiet, ka šis teksts noteic, ka ii) daļā paredzētajā daudzumā ir jāiekļauj viss cukurs, ko satur izvestie pārstrādes produkti, neatkarīgi no tā, vai par šo cukuru ir tikušas izmaksātas eksporta kompensācijas.

22. Īstenošanas regulas 6. panta 5. punkts par "eksporta saistībām, kas jāizpilda kārtējā

tirdzniecības gadā", būtībā uzskata visu cukuru, ko eksportē nemainītā stāvoklī, piemērojot eksporta kompensācijas vai maksājumus, kas noteikti konkursos, kas atvērti attiecībā uz konkrēto tirdzniecības gadu, vai, pamatojoties uz tajā tirdzniecības gadā izsniegtajām eksporta licencēm, un visu paredzamo cukura eksportu pārstrādātu produktu veidā, piemērojot eksporta kompensācijas vai maksājumus, kas šim nolūkam noteikti minētajā tirdzniecības gadā, vienmērīgi sadalot šādus daudzumus pa visu tirdzniecības gadu²³. Šķiet, ka Komisija, vismaz kopš 2003. gada, ir interpretējusi "eksporta saistības" 6. panta 5. punkta izpratnē kā tādas, kas iekļauj cukuru, ko plānots eksportēt, par kuru eksporta kompensācijas ir *piemērotas un faktiski izmaksātas*, un neiekļauj cukuru, ko plānots eksportēt, par kuru eksporta kompensācijas ir *piemērotas un faktiski nav tikušas izmaksātas*.

23. Tas, ka īstenošanas regulas 6. panta 4. punktā noteikto aprēķinu otrajā elementā tiek iekļauts viss cukurs, ko satur izvestie pārstrādes produkti, noved pie tā, ka "prognozētais daudzums, ko realizē patēriņam Kopienā", ir mazāks nekā tas būtu gadījumā, ja netiktu iekļauts viss cukurs, ko satur pārstrādes produkti, kurus tiek plānots izvest. Tas savukārt palielina "eksportējamo pārpalikumu" un galu galā — ražošanas maksājumus.

22 — Attiecībā uz ķīmiskajā rūpniecībā izmantotu cukuru skat. iepriekš 13. punktu. Pilns 6. panta 4. punkta teksts ar grozījumiem ir ietverts šo secinājumu pielikumā.

23 — Pilns 6. panta 5. punkta teksts ir ietverts šo secinājumu pielikumā.

24. Šķiet, ka šāda palielinājuma sekas ir būtiskas. Pašreizējās lietās netiek apstrīdēts, ka daudzos gadījumos²⁴ cukura ražotāji nelūdz eksporta kompensācijas attiecībā uz cukuru, ko satur izvesti pārstrādes produkti. Šķiet, ka tas tā notiek divu pamata iemeslu dēļ. Pirmkārt, katrā atsevišķā gadījumā iesauktie daudzumi bieži būs tik nelieli, ka ražotājiem nebūs vērts aizpildīt un iesniegt visu nepieciešamo dokumentāciju. Otrkārt, pat ja cukura daudzumu rezultātā varētu rasties tiesības uz vērā ņemamu eksporta kompensāciju, ražotājam tomēr var šķist, ka pierādījumu iesniegšana par precīzo produktā izmantoto cukura daudzumu, no kā ir atkarīgs eksporta kompensācijas apjoms, ir nesamērīgi sarežģīta.

25. Ražošanas maksājumi 2001./2002., 2002./3003. un 2003./2004. tirdzniecības gadam tika attiecīgi noteikti Regulā Nr. 1837/2002, Regulā Nr. 1762/2003 un Regulā Nr. 1775/2004²⁵.

24 — Prasītājs lietā C-5/06, pamatojoties uz publicētiem datiem, norāda, un tam nav neviens neiebild, ka šī proporcija ir apmēram 60 %.

25 — Komisijas 2002. gada 15. oktobra Regula (EK) Nr. 1837/2002, ar ko 2001./2002. tirdzniecības gadam nosaka ražošanas maksājumu apjomus, kā arī papildu maksājuma koeficientu cukura nozarē (OV L 278, 13. lpp.); Komisijas 2003. gada 7. oktobra Regula (EK) Nr. 1762/2003, ar ko 2002./2003. tirdzniecības gadam nosaka ražošanas maksājumu apjomus cukura nozarē (OV L 254, 4. lpp.), un Komisijas 2004. gada 14. oktobra Regula (EK) Nr. 1775/2004, ar ko 2003./2004. tirdzniecības gadam nosaka ražošanas maksājumu apjomus cukura nozarē (OV L 316, 64. lpp.).

Pamata prāvu priekšvēsture

26. Iesniedzējtiesās izskatāmajās lietās cukura ražotāji apstrīd ražošanas maksājumu piemērošanu 2001./2002., 2002./3003. un arī 2003./2004. tirdzniecības gadam.

Lietā C-5/06 Jülich

27. Lietā C-5/06 *Jülich* ražotājs būtībā apstrīd to, ka Komisijai, nosakot cukura daudzumu, ko realizē patēriņam Kopienā, kas tiek izmantots, aprēķinot eksportējamo pārpalikumu, nebūtu vajadzējis ieskaitīt cukuru, ko satur no Kopienas eksportēti pārstrādāti produkti, par kuriem nav tikušas izmaksātas eksporta kompensācijas, jo šo eksporta darījumu rezultātā Kopienas budžetam netika nodarīti zaudējumi. Pakārtoti, nosakot vidējos zaudējumus no vienas tonnas cukura, Komisijai būtu vajadzējis ieskaitīt arī cukura daudzumu, par kuru netika izmaksātas kompensācijas. Nebija objektīva attaisnojuma tam, ka, nosakot eksportējamo pārpalikumu un vidējos zaudējumus no vienas tonnas cukura, tika ņemti vērā atšķirīgi daudzumi. Tā rezultātā maksājumi pārsniedza faktiskos izdevumus, kas radās, kompensējot zaudējumus, kas saistīti ar eksportu.

28. Pamatojoties uz šādi aprēķinātajiem ražošanas maksājumiem, *Jülich* par 2003./2004. tirdzniecības gadu bija jāmaksā 7,3 miljoni EUR. Tā uzskata, ka pareizais apjoms ir 3,7 miljoni EUR. Tādēļ tā šo maksājumu novērtējumu apstrīdēja *Finanzgericht Düsseldorf* (Diseldorfas Finanšu tiesa).

29. Šī tiesa šaubās, vai Komisijas veiktais izvērtējums par saskaņā ar Regulu Nr. 1775/2004 noteiktajām maksājumu likmēm ir saderīgs ar pamata regulas 15. pantu tiktāl, ciktāl eksportējamā pārpalikuma aprēķinā tika iekļauts tas cukura daudzums, ko satur eksportēti pārstrādāti produkti, par kuriem nav tikušas izmaksātas eksporta kompensācijas.

30. Iesniedzējtiesa atzīmē, ka, kā skaidri izriet no pamata regulas preambulas, ražošanas maksājumu piemērošanas mērķis ir uzlikt ražotājiem to izmaksu nastu, kas rodas, atbrīvojoties no tās Kopienā saražotā cukura daļas, kas ir pārpalikums no Kopienas iekšējā patēriņa. Eiropas Kopienu Tiesa savā judikatūrā līdz šim arī ir atzinusi šo principu par realizācijas izmaksu pašfinansēšanu²⁶. Tas varētu būt arguments par labu tam, lai jēdzienu "eksportējams pārpalikums" pamata regulas 15. panta izpratnē

interpretētu tādējādi, ka "cukura daudzuma, ko realizē patēriņam Kopienā," noteikšanā izmantoto eksportēto daudzumu skaitā ir jāiekļauj vienīgi tie eksportētie daudzumi, par kuriem attiecīgajā tirdzniecības gadā faktiski ir tikušas izmaksātas eksporta kompensācijas.

31. Turklāt Komisijas veiktā piemērojamo ražošanas maksājumu aprēķināšana varētu pārkāpt arī samērīguma principu. Šis princips noteic, ka pasākumiem, kas tiek ieviesti, istenojot Kopienu tiesību normas, jābūt piemērotiem to mērķa sasniegšanai un nav jāpārsniedz tas, kas ir nepieciešams šī mērķa sasniegšanai. Ja ražošanas maksājumu piemērošanas mērķis ir tikai noteikt, ka ražotājiem jāsedz izmaksas, kas rodas, realizējot Kopienas ražojumu pārpalikumu, tad būtu skaidrs, ka tas, ka tiek pieprasīti maksājumi, neņemot vērā faktu, ka eksporta kompensācijas tika izmaksātas tikai par daļu no eksportētā cukura, pārsniegtu to, kas ir nepieciešams šī mērķa sasniegšanai.

32. Ja pamata regulas 15. pants noteic, ka, aprēķinot eksportējamo pārpalikumu, jāņem vērā tikai tie eksportētie cukura daudzumi, par kuriem ir faktiski tikušas izmaksātas eksporta kompensācijas, tad isteno-

26 — Iesniedzējtiesa min 1986. gada 22. janvāra spriedumu lietā 250/84 *Eridania* u.c. (*Recueil*, 117. lpp., 19. punkts) un 1991. gada 21. februāra spriedumu apvienotajās lietās C-143/88 un C-92/89 *Zuckerfabrik Süderdithmarschen* un *Zuckerfabrik Soest* (*Recueil*, 1-415. lpp., 62. punkts).

šanas regulas 6. panta 4. punkts un Regula Nr. 1775/2004²⁷ nebūtu spēkā.

un inulīna sīrupa daudzums, attiecībā uz kuru patiešām ir samaksātas eksporta kompensācijas?

33. Tomēr, ja pamata regulas 15. pants noteic, ka, aprēķinot eksportējamo pārpalikumu, ir jāņem vērā visi eksportētie cukura daudzumi — neatkarīgi no tā, ka par daļu šo daudzumu nav tikušas izmaksātas eksporta kompensācijas, — tad rastos jautājums par to, vai tam tā arī nevajadzētu notikt, aprēķinot vidējos zaudējumus no vienas tonnas cukura. Ja Tiesa uzskatītu, ka Komisijas veiktie vidējo zaudējumu no vienas tonnas cukura aprēķini neatbilst pamata regulas 15. pantam, tad Regula Nr. 1775/2004²⁸ šī iemesla dēļ nebūtu spēkā.

2) Apstipriņošas atbildes uz pirmo jautājumu gadījumā: vai 6. panta 4. punkts [īstenošanas regulā ar grozījumiem] ir spēkā neesošs?

34. Tādēļ *Finanzgericht Düsseldorf* ir iesniegusi lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu par šādiem jautājumiem:

3) Noliedzošas atbildes uz pirmo jautājumu gadījumā: vai [pamata regulas] 15. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka, nosakot gan eksportējamo pārpalikumu, gan vidējos zaudējumus no vienas tonnas cukura, ir jāņem vērā viss eksports, pat ja par daļu no šī eksporta attiecīgajā tirdzniecības gadā netika saņemtas eksporta kompensācijas?

“1) Vai [pamata regulas] 15. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka, nosakot eksportējamo pārpalikumu, var tikt ņemts vērā tikai tas eksportētā cukura, izoglikozes

4) Apstipriņošas atbildes uz pirmo, otro vai trešo jautājumu gadījumā: vai Komisijas 2004. gada 14. oktobra Regula (EK) Nr. 1775/2004, ar ko 2003./2004. tirdzniecības gadam nosaka ražošanas maksājumu apjomus cukura nozarē, ir spēkā neesoša?”

27 — Iepriekš minēta 25. zemsvītras piezīmē.

28 — Iepriekš minēta 25. zemsvītras piezīmē.

Apvienotās lietas no C-23/06 līdz C-36/06 *Saint-Louis Sucre* u.c.

35. Ražotāji apvienotajās lietās no C-23/06 līdz C-36/06 *Saint-Louis Sucre* u.c. (turpmāk tekstā — “*Saint-Louis Sucre*”) uzskatīja, ka tie bija samaksājuši pārāk lielus ražošanas maksājumus par 2001./2002., 2002./2003. un 2003./2004. tirdzniecības gadiem. Tie lūdza daļēji atmaksāt samaksātās summas, jo kopš 2002. gada maksājumu rezultātā bija radušies lielāki ienākumi nekā ir paredzēts, pareizi piemērojot attiecīgo tiesisko regulējumu, kas paredz vienkāršu ražotāju pašfinansēšanas sistēmu. Tas tā ir galvenokārt tāpēc, ka par daļu cukura, kas tiek eksportēts pārstrādes produktu formā, praksē netiek izmaksātas eksporta kompensācijas un tādēļ nerodas nekādas izmaksas. Tomēr istenošanas regula eksportējamā pārpalikuma aprēķinos ņem vērā darījumus, kuru rezultātā netiek izmaksātas kompensācijas, un līdz ar to nerodas nekādi izdevumi. Ražotāji uzskata, ka, atšķirīgi attiecoties pret cukuru, kas tiek eksportēts pārstrādes produktu formā, par ko netiek izmaksātas eksporta kompensācijas, no vienas puses, ņemot to vērā, aprēķinot finansējamo eksportējamo pārpalikumu, bet, no otras puses, neieskaitot to attiecīgajās “eksporta saistībās”, kas tiek izmantotas, aprēķinot “vidējos zaudējumus”, Komisija piemēroja pārāk augstus ražošanas maksājumus par trim tirdzniecības gadiem — 2001./2002., 2002./2003. un 2003./2004. tirdzniecības gadiem — neņemot vērā Padomes noteikto pašfinansēšanas mērķi.

36. Pakārtoti, ja Tiesa apstiprina Komisijas izmantoto eksportējamā pārpalikuma

interpretāciju, ražotāji norāda, ka pašfinansēšanas mērķis noteic, ka Komisijai attiecībā uz “attiecīgajām eksporta saistībām” jāņem vērā cukurs, kas tiek eksportēts pārstrādes produktu formā, par ko nav tikušas izmaksātas eksporta kompensācijas.

37. *Tribunal de grande instance de Nanterre* (Nantēras Apgabaltiesa) norāda, ka tai ir pienākums Tiesai iesniegt lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, jo tiek apstrīdēta Kopienas tiesiskā regulējuma spēkā esamība. Tā arī atzīmē, ka lietas dalībnieki piekrit, ka ir jāiesniedz šis lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, jo strīdīgais jautājums ir apspriests arī citās dalībvalstīs, no kurām dažas, tai skaitā Francija, ir paziņojušas, ka tās nepiekrīt aprēķinu metodei, ko vadības komiteja ir izmantojusi, lai aprēķinātu kopējos zaudējumus, kas jāfinansē, izmaksājot ražošanas maksājumus.

38. Līdz ar to tā ir iesniegusi lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu par šādiem jautājumiem:

“1) Vai [istenošanas regulas] 6. panta 4. punkts un/vai Regulas Nr. 1837/2002, Nr. 1762/2003 un Nr. 1775/2004, kuras pieņemtas tā piemērošanai, ir spēkā neesošas, ņemot vērā [pamata regulas] 15. pantu un samērīguma principu, jo

tajā attiecībā uz ražošanas maksājuma aprēķināšanu nav paredzēts izslēgt no “eksportējamā pārpalikuma” cukuru, kas ietilpst eksportētajos pārstrādes produktos, par kuriem nav saņemtas eksporta kompensācijas?

Vērtējums

Eksportējamā pārpalikuma noteikšana

Ja atbilde uz šo jautājumu ir noliedzoša:

- 2) vai Regulas Nr. 1837/2002, Nr. 1762/2003 un Nr. 1775/2004 ir spēkā neesošas, ņemot vērā [īstenošanas regulu] un [pamata regulas] 15. pantu, un vienlīdzīgas attieksmes un samērīguma principu, jo tajās ir noteikts ražošanas maksājums par cukuru, kas ir aprēķināts no “vidējiem zaudējumiem” par eksportēto tonnu un kas neņem vērā eksportēto daudzumu bez kompensācijas, lai arī šis pats daudzums ir iekļauts kopējā ieturējumā, novērtējot kopējos samaksājamus zaudējumus?”
39. Rakstveida apsvērumus ir iesnieguši un mutvārdu apsvērumus tiesas sēdē ir izteikuši prasītāji, Francijas, Vācijas un Grieķijas valdības un Komisija gan lietā *Jülich*, gan apvienotajās lietās *Saint Louis Sucre*. Itālijas valdība iesniedza rakstveida apsvērumus apvienotajās lietās *Saint Louis Sucre*.

40. Pirmais jautājums abās lietās — *Jülich* un *Saint-Louis Sucre* — būtībā vaicā, vai pamata regulas 15. pants paredz, ka, nosakot eksportējamo pārpalikumu, jāņem vērā tikai tie eksporta daudzumi, par kuriem faktiski ir tikušas izmaksātas eksporta kompensācijas.

41. Šķiet, ka netiek apstrīdēts, ka, ja uz šo jautājumu tiek sniegta apstiprinoša atbilde²⁹, tad īstenošanas regulas 6. panta 4. punkts būs spēkā neesošs, jo šīs tiesību normas sekas ir tādas, ka, nosakot eksportējamo pārpalikumu, ir jāņem vērā visi eksporta daudzumi, neatkarīgi no tā, vai faktiski ir tikušas izmaksātas eksporta kompensācijas. 6. panta 4. punkta spēkā neesamība ir tikusi izvirzīta kā otrais jautājums lietā *Jülich* un kā pirmā jautājuma daļa apvienotajās lietās *Saint-Louis Sucre*.

29 — Faktiski pirmā jautājuma teksts apvienotajās lietās *Saint-Louis Sucre* ir tāds, ka noliedzoša atbilde uz to ir līdzvērtīga apstiprinošai atbildei uz pirmo jautājumu lietā *Jülich*. Tā kā ir lietderīgi atbildēt uz abiem šiem jautājumiem kopā, es tos pārfrāzēju kā vienu jautājumu.

42. Līdzīgā kārtā, ja uz pirmo jautājumu lietā *Jülich* un apvienotajās lietās *Saint-Louis Sucre* (kā tas ir ticis pārfrāzēts iepriekš) tiek sniegta apstiprinoša atbilde, tad tā rezultātā Regula Nr. 1837/2002, Regula Nr. 1762/2003 un Regula Nr. 1775/2004, ar kurām tiek noteikts ražošanas maksājuma apjoms, kas tiek aprēķināts *inter alia* saskaņā ar īstenošanas regulas 6. panta 4. punktu, šajā apmērā būs spēkā neesošas. Regulas Nr. 1837/2002, Regulas Nr. 1762/2003 un Regulas Nr. 1775/2004 spēkā neesamība ir izvirzīta (attiecībā uz Regulu Nr. 1775/2004) kā ceturtais jautājums lietā *Jülich* un (attiecībā uz visām trim regulām) kā pirmā jautājuma daļa apvienotajās lietās *Saint-Louis Sucre*.

43. Var atgādināt, ka saskaņā ar pamata regulas 15. pantu kopējie zaudējumi, saskaņā ar kuriem tiek noteikta ražošanas maksājumu likme, tiek aprēķināti, sareizinot eksportējamo pārpalikumu un vidējos zaudējumus. Eksportējamo pārpalikumu aprēķina, balstoties uz cukura daudzumu, ko realizē patēriņam Kopienā. Īstenošanas regulas 6. panta 4. punkts pēc grozījumiem noteic, ka daudzums, ko realizē patēriņam Kopienā, ir i) kopējais cukura daudzums, kas uzglabāts tirdzniecības gada sākumā, cukurs, kas saražots atbilstīgi A un B kvotai, cukurs, kas ievests dabīgā stāvoklī un cukurs, ko satur ievestie pārstrādes produkti, no kā tiek atņemts ii) cukurs, kas izvests nemainītā stāvoklī, cukurs, ko satur izvestie pārstrādes produkti, cukurs, kas uzglabāts tirdzniecības gada beigās un (būtībā) cukurs, kas tiek izmantots ķīmiskajā rūpniecībā.

44. Netiek apstrīdēts, ka cukura, “ko satur izvestie pārstrādes produkti,” jēdziens 6. panta 4. punkta ar grozījumiem izpratnē ietver visu cukuru, ko satur izvestie pārstrādes produkti, pat cukuru, par ko nav tikušas izmaksātas eksporta kompensācijas. Jautājums ir par to, vai šī interpretācija ir saderīga ar pamata regulas 15. pantu.

45. “Prasītāji”, kā arī Francijas, Grieķijas un Itālijas valdības būtībā apgalvo, ka saskaņā ar pamata regulas 15. pantu, noteicot eksportējamo pārpalikumu, vērā jāņem vienīgi tas cukura eksports, par ko ir faktiski tikušas izmaksātas eksporta kompensācijas. Šie lietas dalībnieki sava viedokļa atbalstam atsaucas uz, pirmkārt, pamata regulas tekstu, sistēmu, vēsturi, mērķi un Tiesas veikto interpretāciju un, otrkārt, uz samērīguma principu.

46. Vācijas valdības un Komisijas viedoklis ir pretējs.

47. Vācijas valdība savu viedokli pamato ar pamata regulas 15. panta un īstenošanas regulas 6. panta 4. punkta tekstu un ar ražošanas maksājuma mērķiem, kuru starpā ir

cukura ražošanas ietekmēšana un tirgus stabilizācija³⁰.

Otrajā gadījumā attiecīgo tiesību normu teksts novestu pie pretēja secinājuma: šajā aprēķinu stadijā tiek vienīgi noteikts, kas ir ticis eksportēts.

48. Komisija norāda, ka vienīgā iespēja, ko tai atstāj pamata regula, ir eksportējamā pārpalikuma aprēķinos ņemt vērā visu eksportu, tai skaitā eksportu, par kuru nav tikušas saņemtas eksporta kompensācijas. Šāda pieeja ir loģiska, jo eksportējamā pārpalikumā ir jāieskaita visi cukura daudzumi, kurus jārealizē saskaņā ar Kopienas veiktajiem pasākumiem, neatkarīgi no tā, vai šie daudzumi ir faktiski tikuši eksportēti. Turklāt Kopienas patēriņa aplēsums būtu pārāk liels, ja netiktu ņemti vērā noteikti eksportēti cukura daudzumi.

50. Pēc manām domām, tas, ja tiktu pieņemts otrais viedoklis, nebūtu godīgi. Aprēķini tiesību aktos netiek iekļauti tikai kā vingrinājums lingvistikā. Tie tur ir norādīti kā stadija, lai noteiktu, vai ir radušies *kopēji zaudējumi*. Kā norāda *Jülich*, termins “kopējie zaudējumi” 15. panta 1. punkta e) apakšpunktā ir hierarhiski pārāks par tam pakļautajiem terminiem “eksportējams pārpalikums” un “vidējie zaudējumi” un tādēļ tam ir jāietekmē šo pēdējo terminu interpretācija. Ja ir radušies kopēji zaudējumi, tad ražošanas maksājumi tiek aprēķināti, tieši un nepastarpināti atsaucoties uz šiem zaudējumiem, un tiek iekasēti no cukura ražotājiem ar tādu likmi, ka tie sedz visus radušos zaudējumus (piemērojot maksimālo maksājumu apjomu).

49. Man šķiet, ka būtībā šis jautājums noved pie izvēles starp plašāku pieeju, ņemot vērā aprēķinu galīgo mērķi, vai šaurāku pieeju, ņemot vērā atsevišķus aprēķina komponentus. Pirmajā gadījumā šķīstu, ka pašfinansēšanas mērķis atbalstītu viedokli, ka jāņem vērā tikai tas cukurs, ko satur izvestie pārstrādes produkti, par ko ir tikušas pieprasītas un samaksātas eksporta kompensācijas. Citādi automātiskas sekas ir tas, ka “kopējie zaudējumi” tiek mākslīgi palielināti un līdz ar to ražošanas maksājumu likme ir lielāka.

51. Ražotāja atbildības princips tika ieviests ar Regulu Nr. 1785/1981³¹. Tiesa spriedumā lietā *Eridania*³² izskaidroja, ka pirms bija pieņemta šī regula Kopienas sistēma paredzēja finansēt izmaksas, kas rodas, realizējot pārpalikumus. Atbilstoši šai agrākajai sistēmai, šādas izmaksas noteiktā apmērā sedza visi

30 — Vācijas valdība atsauca uz iepriekš 26. zemsvītras piezīmē minēto spriedumu lietā *Eridania* u.c., 19. punkts.

31 — Iepriekš minēts 9. zemsvītras piezīmē.

32 — Iepriekš minēts 26. zemsvītras piezīmē.

ražotāji kopumā ar ražošanas maksājumu palīdzību, kamēr atlikumu sedza no Kopienų budžeta. Ar Regulu Nr. 1785/1981 tika ieviesta sistēma, kas ir pašreizējā regulējuma pamatā. Faktiski Regulas Nr. 1785/1981 preambulas 11. apsvēruma teksts būtībā ir identisks pamata regulas preambulas 9. apsvēruma tekstam.

vērā patēriņu Kopienā, kamēr maksājumi, kas jāmaksā atsevišķiem uzņēmumiem, tika aprēķināti, pamatojoties uz to faktiski saražotajiem apjomiem atsaucē periodā.

52. Pēc manām domām, šis apsvēruma, kopā ar citiem iepriekš 7. punktā izklāstītajiem apsvērumiem, skaidri noteic, ka ražošanas maksājumu dominējošais mērķis sistēmā, kas ir spēkā kopš 1981. gada, ir nodrošināt, ka ražotāji sedz izmaksas, kas rodas, realizējot ražošanas pārpalikumus.

55. Tiesa noraidīja šo argumentu. Savā spriedumā tā norādīja, ka "kvotu sistēma [...] paredz, ka kvalificēti daudzumi tiek realizēti par garantētām cenām, izmantojot realizācijas izmaksu finansēšanas sistēmu, ko kopīgi sedz visi ražotāji. Šī finansēšanas sistēma ir radīta tādā veidā, ka A kvota, kas pārstāv iekšējo patēriņu, rada tikai minimālus maksājumus, kamēr B kvota, kas galvenokārt attiecas uz eksportu, tiek aplikta ar daudz augstākiem maksājumiem, lai finansētu nepieciešamās kompensācijas, *tai pašā laikā iegrožojot ražošanu*"³³.

53. Turklāt pamata regulas preambulas 11. apsvēruma atsauces uz principu, ka ražotājiem būtu jāuzņemas pilna finansiāla atbildība par *zaudējumiem, kas radušies katrā tirdzniecības gadā*. Tas tiecas uzsvērt, ka tiek aplūkoti faktiskie zaudējumi.

54. Lietā *Eridania* u.c. Tiesai tika vaicāts, vai ražošanas maksājums bija pretrunā diskriminācijas aizliegumam tā iemesla dēļ, ka kopējie maksājumi, kas saistīti ar kvotu sistēmas finansēšanu, tika aprēķināti, ņemot

56. Šo secinājumu min iesniedzējtiesa lietā *Jülich* un Vācijas valdība abās lietās, lai atbalstītu viedokli, ka ražošanas maksājumi nav paredzēti tikai tam, lai ražotāji segtu realizācijas izmaksas, bet arī lai iegrožotu ražošanu.

33 — Sprieduma 19. punkts (mans uzsvars).

57. Man tomēr šķiet, ka Tiesas izmantotais formulējums ir saderīgs ar viedokli, ka galvenais mērķis ir ražotāju pašfinansēšana.

izmantots ķīmiskajā rūpniecībā³⁷. 15. panta 6. punkts noteic, ka, aprēķinot 1. punkta e) apakšpunktā minētos kopējos zaudējumus, ņem vērā visus *zaudējumus, ko rada šādu ražošanas kompensāciju piešķiršana*. Līdz ar to ražošanas kompensācijas tiek ņemtas vērā tikai tad, ja tās faktiski ir tikušas piešķirtas.

58. Tas, ka galvenais mērķis ir pašfinansēšana, izriet arī no pamata regulas 15. panta sistēmas. 15. panta 3. punkts noteic, ka pamatražošanas maksājumu noteic, izdalot paredzamos kopējos zaudējumus ar A un B cukura paredzamo produkciju attiecīgajā tirdzniecības gadā, maksājumam nepārsniedzot noteiktu maksimālo apjomu³⁴. Tomēr, ja šādi aprēķinātais ražošanas maksājums “pilnībā nesedz [...] kopējos zaudējumus”, tad 15. panta 4. punkts paredz, ka tiek aprēķināts papildu maksājums par B cukura ražošanu, arī šim maksājumam nepārsniedzot maksimālo apjomu³⁵. Ja izrādās, ka maksimālo apjomu dēļ “paredzami ieņēmumi no šiem maksājumiem nevarēs segt” paredzamos kopējos zaudējumus, tad 15. panta 5. punkts paredz turpmāku korekciju, kas atkal nepārsniedz noteiktu maksimālo apjomu³⁶.

60. Turklāt, man šķiet, ka tas fakts, ka ražošanas maksājumi ražotājiem liek segt izmaksas, kas rodas, subsidējot ražošanas pārpalikumu eksportu, iegrožotu ražošanu. Tikai tas vien, — ja tā vispār notiek — ka ražošanas maksājumi iegrožo ražošanu, kas pārsniedz Kopienas patēriņu, nekādā ziņā nav pretrunā tam, ka šādu maksājumu galvenais mērķis ir finansēt eksporta kompensācijas, un līdz ar to nav pretrunā arī argumentam, ka šādi maksājumi ir jāaprēķina tādejādi, lai ražotājiem nebūtu jāmaksā vairāk nekā ir nepieciešams šim mērķim.

59. Šādu interpretāciju turklāt atbalsta tas, kā pamata regula attiecas pret ražošanas kompensācijām par cukuru, kas tiek

61. Man šķiet, ka vienīgais pārliecinošais arguments pret manis ieteikto interpretāciju ir tas, ka saskaņā ar to cukurs, ko satur izvestie pārstrādes produkti, par ko nav tikušas izmaksātas eksporta kompensācijas,

34 — Par cukuru, 2 % no baltā cukura intervences cenas.

35 — 30 % no baltā cukura intervences cenas.

36 — 37,5 % no baltā cukura intervences cenas.

37 — Saskaņā ar 7. panta 3. punktu: skat. iepriekš 13. punktu.

tiek uzskatīts par cukuru, kas ir ticis “realizēts patēriņam Kopienā” pamata regulas 15. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē. Ir skaidrs, ka tā nav šīs frāzes dabiskā nozīme.

vispārīgāk interpretētu tiesisko regulējumu tādā veidā, lai atspoguļotu tās mērķus³⁸.

62. Tomēr ir jāatgādina, ka jēdzienam “cukurs [...], kas ir ticis realizēts patēriņam Kopienā”, nav neatkarīgas nozīmes. Tas vienkārši ir apzīmējums, kas tiek piemērots attiecībā uz starpstadiju “eksportējama pārpalikuma” aprēķināšanā. Līdz ar to nav sevišķas nozīmes tam, kāda varētu būt šī apzīmējuma nozīme citos kontekstos.

64. Komisija apvienotajās lietās *Saint-Louis Sucre* ir atsaukusies uz judikatūru, saskaņā ar kuru tiek atzīts, ka Kopienų likumdevējam ir plaša rīcības brīvība jautājumos, kas attiecas uz kopējo lauksaimniecības politiku, kas atbilst politiskajai atbildībai, ko tam piešķir EKL 34.—37. pants. Līdz ar to tiesas kontrole ir jāierobežo tādējādi, ka ir iespējams pārliecināties par to, vai apskatāmo pasākumu par spēkā neesošu nepadara kāda acīmredzama kļūda vai pilnvaru pārsniegšana, un par to, vai attiecīgā iestāde nav acīmredzami pārsniegusi tai piešķirto izvērtēšanas pilnvaru robežas³⁹.

63. Ja tomēr tiktu uzskatīts, ka ir būtiski nonākt pie frāzes “cukurs [...], kas ir ticis realizēts patēriņam Kopienā”, interpretācijas, kas ir savietojama ar šīs frāzes plašāku kontekstu, es uzskatu, ka to ir iespējams izdarīt. Pēc manām domām, risinājums ir tāds, ka cukuru, kas tiek eksportēts, neradot izmaksas Kopienai, — tai skaitā cukuru, ko satur izvestie pārstrādes produkti, par ko nav tikušas izmaksātas eksporta kompensācijas, — jāuzskata par līdzvērtīgu cukuram, kas ir ticis realizēts patēriņam Kopienā. Man šķiet, ka, kaut gan šāda interpretācija ir zināmā mērā mākslīga, tā ir nepieciešama, lai

65. Tiesa patiešām ir nonākusi pie šāda atzinuma. Tomēr tas Kopienų likumdevējam lauksaimniecības jomā nepiešķir *carte blanche*. Tiesa nav izslēgusi iestāžu plašo pilnvaru izmantošanas tiesas kontroles iespēju. Lai šādai kontrolei būtu vispār kāda nozīme, Tiesai jābūt iespējai iejaukties, ja, kā tas ir noticis šajās lietās, ir acīmredzami, ka ražošanas maksājuma, kas ir iecerēts

38 — Alternatīvs risinājums būtu uzskatīt sākotnējo cukura pārstrādi pārstrādes produktos par šī cukura realizāciju Kopienā, bet pēc tam ierobežot šo interpretāciju tādā veidā, ka, ja par pārstrādi izmaksāto cukuru tiek izmaksātas eksporta kompensācijas, tad šī pārstrāde tomēr nav realizācija Kopienā. Man šķiet, ka šāda interpretācija ir mākslīgāka un līdz ar to nepievilcīgāka par manis ieteikto.

39 — 2001. gada 12. jūlija spriedums lietā C-189/01 *Jippes* u.c. (*Recueil*, I-5689. lpp., 80. punkts).

kā līdzeklis, ar kura palīdzību ražotāji sedz Kopienai radušās izmaksas, realizējot ražošanas pārpalikumus, aprēķinu metode noved pie pārāk liela maksājuma piemērošanas, tādējādi uzliekot ražotājiem nesamērīgu nastu.

viss eksports, tai skaitā eksports, par ko netika izmaksātas eksporta kompensācijas, vai, gluži pretēji, eksports, par ko netika izmaksātas eksporta kompensācijas, šajos aprēķinos nav jāņem vērā.

66. Tādēļ es uzskatu, ka, nosakot eksportējamo pārpalikumu, ir jāņem vērā vienīgi tas eksportētais cukurs, attiecībā uz kuru ir tikušas faktiski izmaksātas eksporta kompensācijas.

67. Netiek apstrīdēts, ka īstenošanas regulas 6. panta 4. punkts neatspoguļo šo interpretāciju. No tā izriet, ka šī tiesību norma un Regula Nr. 1837/2002, Regula Nr. 1762/2003, kā arī Regula Nr. 1775/2004 šajā apmērā ir spēkā neesošas.

Vidējo zaudējumu noteikšana

68. Trešais jautājums lietā *Jülich* un otrs jautājums apvienotajās lietās *Saint-Louis Sucre* būtībā vaicā, vai pamata regulas 15. pants noteic, ka, nosakot vidējos zaudējumus no vienas tonnas cukura, jāņem vērā

69. Jāatceras, ka saskaņā ar pamata regulas 15. pantu kopējie zaudējumi, kas noteic ražošanas maksājuma likmi, tiek aprēķināti, sareizinot eksportējamo pārpalikumu un vidējos zaudējumus no vienas tonnas cukura. Vidējie zaudējumi no tonnas cukura ir starpība starp kompensāciju kopējo summu un maksājumu kopējo summu, kas izdalīta ar kopējām eksporta saistībām, kas jāizpilda attiecīgajā tirdzniecības gadā. Īstenošanas regulas 6. panta 5. punkts par eksporta saistībām, kas jāizpilda kārtējā tirdzniecības gadā, būtībā uzskata visu cukuru, ko eksportē nemainītā stāvoklī, piemērojot eksporta kompensācijas⁴⁰, kas noteiktas konkursos, kas atvērti attiecībā uz konkrēto tirdzniecības gadu, vai pamatojoties uz tajā tirdzniecības gadā izsniegtajām eksporta licencēm, un *visu paredzamo cukura eksportu pārstrādātu produktu veidā, piemērojot eksporta kompensācijas*⁴¹, kas šim nolūkam noteiktas minētajā tirdzniecības gadā, vienmērīgi sadalot šādus daudzumus pa visu tirdzniecības gadu.

40 — Skat. 15. zemsvītras piezīmi.

41 — Turpat.

70. Prasītāji un Francijas valdība atkārtoti, ka, aprēķinot kopējos zaudējumus, no eksportējamā pārpalikuma, kas ir viens no šī aprēķina elementiem, ir jāizslēdz cukurs, kas nav radījis zaudējumus Kopienai. Ja Komisija rīkotos tādā veidā, tad būtu loģiski arī neņemt vērā šādu cukuru, aprēķinot vidējos zaudējumus, otru elementu. Komisija šobrīd tā rīkojas. Šis jautājums ir ticis izvirzīts pakārtoti, proti, gadījumā, ja Tiesa konstatē, ka, aprēķinot kopējos zaudējumus, ir jāņem vērā viss cukurs, ko satur izvestie pārstrādes produkti. Šādā gadījumā, ja Komisija, aprēķinot vidējos zaudējumus, neņem vērā arī visu cukuru, ko satur izvestie pārstrādes produkti, neatkarīgi no tā, vai ir tikušas izmaksātas eksporta kompensācijas, tad šis aprēķins tiks izkropļots, jo eksporta apjoms, kas tiek izmantots, aprēķinot eksportējamo pārpalikumu, būs lielāks nekā eksporta apjoms, kas tiek izmantots, aprēķinot vidējos zaudējumus. Tas būtu pretrunā samērīguma principam, jo vidējie zaudējumi tiktu mākslīgi palielināti un līdz ar to neatspoguļotu faktiskās visa tā eksporta izmaksas, kas tiek ņemtas vērā, aprēķinot kopējos zaudējumus.

71. Grieķijas un Itālijas valdības nesniedz apsvērumus par vidējo zaudējumu interpretāciju.

72. Vācijas valdība norāda, ka, ja eksportējamais pārpalikums tiek noteikts, pamatojoties uz visu eksportu, bet vidējie zaudējumi tiek

aprēķināti, tikai ņemot vērā to eksportu, par ko ir tikušas izmaksātas eksporta kompensācijas, tad tā rezultātā ražošanas maksājumi var pārsniegt faktiskos zaudējumus, kas būtu pretrunā pašfinansēšanas principam.

73. Komisija atzīmē, ka Padome pamata regulas 15. panta 1. punkta d) apakšpunktā tieši izmantoja terminu "eksporta saistības", nevis terminu "eksporta apjoms". Saistību jēdziens pieņem, ka šo eksportu atbalsta Kopienas pasākumi, proti, šajā gadījumā — eksporta kompensācijas. Pie tam, tā kā vidējo zaudējumu aprēķināšanas mērķis ir noskaidrot izmaksas, kas rodas saistībā ar tirgū pieejamu pārpalikušā cukura vienību, tad, nosakot šīs izmaksas, ir jāņem vērā vienīgi tas apjoms, attiecībā uz ko faktiski rodas realizācijas izmaksas.

74. 15. panta 1. punkta d) apakšpunkts noteic, ka vidējie zaudējumi vai vidējie ieņēmumi ir vienādi ar starpību starp kompensāciju kopapjomu un maksājumu kopapjomu par attiecīgajā tirdzniecības gadā izpildāmo eksporta saistību tonnu kopskaitu. Praksē šī starpība parasti noved pie vidējiem zaudējumiem, jo pasaules cenas parasti ir zemākas

nekā atbalstītās Kopienas cenas. Pēc tam šie vidējie zaudējumi tiek sareizināti ar eksportējamo pārpalikumu, lai iegūtu kopējo zaudējumu novērtējumu. Šie zaudējumi savukārt tiek izdalīti ar paredzamo cukura produkciju un tā rezultātā iegūtā summa tiek iekasēta no ražotājiem kā ražošanas pamatmaksājums.

75. Es jau esmu izskaidrojusi, kāpēc es uzskatu, ka, aprēķinot eksportējamo pārpalikumu, cukurs, ko satur izvestie pārstrādes produkti, ir jāņem vērā tikai tad, ja par to ir tikušas saņemtas eksporta kompensācijas. Netiek apstrīdēts, ka loģisks secinājums ir, ka, ja tā notiek, tad otram elementam, kas tiek izmantots, nosakot kopējo zaudējumu novērtējumu, proti, vidējiem zaudējumiem, līdzīgā kārtā vajadzētu ņemt vērā cukuru, ko satur izvestie pārstrādes produkti, tikai tad, ja par to ir tikušas saņemtas eksporta kompensācijas.

Secinājumi

76. Iepriekš minēto iemeslu dēļ es uzskatu, ka uz jautājumiem, ko *Finanzgericht Düsseldorf* ir iesniegusi lietā C-5/06, ir jāatbild šādi:

- Padomes 2001. gada 19. jūnija Regulas (EK) Nr. 1260/2001 par cukura tirgu kopīgo organizāciju 15. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai noteiktu eksportējamo pārpalikumu, var tikt ņemts vērā tikai tas eksportētais cukurs, izoglikozes un inulīna sīrupa daudzums, attiecībā uz kuru patiešām ir samaksātas eksporta kompensācijas;
- Komisijas 2002. gada 20. februāra Regulas (EK) Nr. 314/2002, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus kvotu sistēmas piemērošanai cukura nozarē,

ar grozījumiem, kas izdarīti ar Komisijas 2003. gada 27. jūnija Regulu (EK) Nr. 1140/2003, 6. panta 4. punkts ir spēkā neesošs tiktāl, ciktāl tas neatbilst šai Regulas Nr. 1260/2001 15. panta interpretācijai;

- Komisijas 2004. gada 14. oktobra Regula (EK) Nr. 1775/2004, ar ko 2003./2004. tirdzniecības gadam nosaka ražošanas maksājumu apjomus cukura nozarē, ir spēkā neesoša tiktāl, ciktāl šie ražošanas maksājumi ir tikuši noteikti, pamatojoties uz kļūdainu Regulas Nr. 1260/2001 15. panta interpretāciju.

77. Šo pašu iemeslu dēļ es uzskatu, ka uz *tribunal de grande instance de Nanterre* iesniegto pirmo jautājumu apvienotajās lietās no C-23/06 līdz C-36/06 ir jāatbild šādi:

- Komisijas 2002. gada 20. februāra Regulas (EK) Nr. 314/2002, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus kvotu sistēmas piemērošanai cukura nozarē, ar grozījumiem, kas izdarīti ar Komisijas 2003. gada 27. jūnija Regulu (EK) Nr. 1140/2003, 6. panta 4. punkts, kā arī Komisijas 2002. gada 15. oktobra Regula (EK) Nr. 1837/2002, ar ko 2001./2002. tirdzniecības gadam nosaka ražošanas maksājumu apjomus, kā arī papildu maksājuma koeficientu cukura nozarē, Komisijas 2003. gada 7. oktobra Regula (EK) Nr. 1762/2003, ar ko 2002./2003. tirdzniecības gadam nosaka ražošanas maksājumu apjomus cukura nozarē, un Komisijas 2004. gada 14. oktobra Regula (EK) Nr. 1775/2004, ar ko 2003./2004. tirdzniecības gadam nosaka ražošanas maksājumu apjomus cukura nozarē, nav spēkā esošas, ņemot vērā Padomes 2001. gada 19. jūnija Regulas (EK) Nr. 1260/2001 par cukura tirgu kopīgo organizāciju 15. pantu tiktāl, ciktāl tajās, aprēķinot ražošanas maksājumu, nav paredzēts izslēgt no “eksportējamā pārpalikuma” cukuru, kas ietilpst eksportētajos pārstrādes produktos, nesaņemot par to eksporta kompensācijas.

Pielikums

Regula Nr. 1260/2001 (pamata regula)

Ciktāl tam ir nozīmē attiecībā uz šīm lietām, pamata regulas 15. pants noteic:

“1. Līdz katra tirdzniecības gada beigām reģistrē:

- a) A un B cukura, A un B izoglikozes un A un B inulīna sīrupa produkcijas prognozi attiecīgajam tirdzniecības gadam;
- b) prognozi par cukura, izoglikozes un inulīna sīrupa daudzumiem, kas attiecīgajā tirdzniecības gadā pārdots patēriņam Kopienā;
- c) eksportējamo pārpalikumu, ko iegūst, atņemot b) apakšpunktā minēto daudzumu no a) apakšpunktā minētā daudzuma;
- d) novērtējumu par vidējiem zaudējumiem vai vidējiem ieņēmumiem no vienas tonnas cukura attiecībā uz kārtējā tirdzniecības gadā izpildāmām eksporta saistībām.

Šie vidējie zaudējumi vai vidējie ieņēmumi ir vienādi ar starpību starp kompensāciju kopapjomu un maksājumu kopapjomu par attiecīgo eksporta saistību tonnu kopskaitu;

- e) kopējo zaudējumu vai kopējo ieņēmumu novērtējumu, ko iegūst, c) apakšpunktā minēto pārpalikumu sareizinot ar d) apakšpunktā minētajiem vidējiem zaudējumiem vai vidējiem ienākumiem.

2. Līdz 2005./2006. tirdzniecības gada beigām, neskarot 10. panta 3., 4., 5. un 6. punktu, par laiku no 2001./2002. līdz 2005./2006. tirdzniecības gadam kopā reģistrē:

- a) eksportējamo pārpalikumu, ko nosaka, pamatojoties uz A un B cukura, A un B izoglikozes un A un B inulīna sīrupa galīgo produkciju, un Kapienas patēriņam pārdoto cukura, izoglikozes un inulīna sīrupa galīgo daudzumu;
- b) vidējos zaudējumus vai ieņēmumus no vienas tonnas cukura, ko rada attiecīgās kopējās eksporta saistības, kuras aprēķina, izmantojot 1. punkta d) apakšpunkta otrajā daļā izklāstīto metodi;
- c) kopējos zaudējumus vai ieņēmumus, ko iegūst, sareizinot a) apakšpunktā minēto pārpalikumu ar b) apakšpunktā minētajiem vidējiem zaudējumiem vai vidējiem ieņēmumiem;
- d) iekasēto ražošanas pamatmaksājumu un B maksājumu kopējo summu.

Kopējo zaudējumu vai ieņēmumu novērtējumu, kas minēts 1. punkta e) apakšpunktā, koriģē par c) un d) apakšpunktā minēto summu starpību.

3. [...] ja skaitļi, kas reģistrēti saskaņā ar 1. punktu un koriģēti saskaņā ar 2. punktu, norāda uz paredzamiem kopējiem zaudējumiem, tad šos zaudējumus izdala ar A un B cukura, A un B izoglikozes un A un B inulīna sīrupa paredzamo produkciju attiecīgajā tirdzniecības gadā. Iegūto summu iekasē no ražotājiem kā pamatražošanas maksājumu par viņu saražoto A un B cukuru, A un B izoglikozi un A un B inulīna sīrupu.

Minētais maksājums tomēr nepārsniedz

— 2 % no baltā cukura intervences cenas — par cukuru,

— maksimālo apjomu, kas maksājams par balto cukuru — par inulīna sīrupu, kas izteikts kā cukura/izoglikozes ekvivalents, piemērojot koeficientu 1,9,

— to ražošanas pamatmaksājuma daļu, ko sedz cukura ražotāji — par izoglikozi.

4. Ja maksimālais atļautais ražošanas pamatmaksājums pilnībā nesedz 3. punkta pirmajā daļā minētos kopējos zaudējumus, nesegto atlikumu izdala ar B cukura, B izoglikozes un B inulīna sīrupa paredzamo produkciju attiecīgajā tirdzniecības gadā. Iegūto summu piemēro ražotājiem kā B maksājumu par viņu saražoto B cukuru, B izoglikozi un B inulīna sīrupu.

Saskaņā ar 5. punktu šis maksājums tomēr nepārsniedz:

— 30 % no baltā cukura intervences cenas — par B cukuru,

— maksimālo apjomu, kas maksājams par B balto cukuru — par B inulīna sīrupu, kas izteikts kā cukura/izoglikozes ekvivalents, piemērojot koeficientu 1,9,

— to B maksājuma daļu, ko sedz cukura ražotāji — par B izoglikozi.

5. Ja saskaņā ar 1. punktu reģistrētie skaitļi liecina, ka 3. un 4. punktā noteiktā ražošanas pamatmaksājuma un B maksājuma maksimālā apjoma dēļ paredzamie ieņēmumi no šiem maksājumiem nevarēs segt paredzamos kopējos zaudējumus attiecīgajā tirdzniecības gadā, 4. punkta pirmajā ievilkumā minēto maksimālo procentuālo daļu koriģē tiktāl, cik tas vajadzīgs, lai segtu kopējos zaudējumus, nepārsniedzot 37,5 %.

B maksājuma pārskatīto maksimālo procentuālo daļu kārtējam tirdzniecības gadam nosaka līdz 15. septembrim. Attiecīgi koriģē 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā minēto B cukurbiešu minimālo cenu.

6. Aprēķinot 1. punkta e) apakšpunktā minētos kopējos zaudējumus, ņem vērā visus zaudējumus, ko rada ražošanas kompensāciju piešķiršana saskaņā ar 7. panta 3. punktu.

7. Šajā pantā minētos maksājumus iekasē dalībvalstis.

8. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 42. panta 2. punktā minēto procedūru, un tie jo īpaši attiecas uz

— iekasējamo maksājumu summām,

— B maksājuma pārskatīto maksimālo procentuālo daļu,

— koriģēto B cukurbiešu minimālo cenu, kas atbilst B maksājuma pārskatītajai maksimālajai procentuālajai daļai.”

Regula Nr. 314/2002 (īstenošanas regula)

Īstenošanas regulas 6. panta 4. un 5. punkts pēc grozījumiem noteic:

“4. Daudzumus, ko realizē patēriņam Kopienā un kas jāreģistrē saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1260/2001 15. panta 1. punkta b) apakšpunktu un 2. panta a) apakšpunktu, nosaka, saskaitot kopā 1. panta 1. punkta a), b), c) un d) apakšpunktā norādītos cukuru un sīrupu daudzumus un izoglikozes un inulīna sīrupa daudzumus, kas izteikti ar balto cukuru:

- a) kas uzglabāti tirdzniecības gada sākumā;
- b) kas saražoti atbilstīgi A un B kvotai;
- c) kas ievesti dabīgā stāvoklī;
- d) ko satur ievestie pārstrādes produkti,

atņemot [no] pirmajā daļā [minētajiem daudzumiem], kas izteikti ar balto cukuru, [..] cukura, izoglikozes un inulīna sīrupa [daudzumus⁴²]:

- a) kas izvests nemainītā stāvoklī;

42 — No citu valodu redakcijām (un arī loģiskas izpratnes) izriet, ka angļu valodas redakcija ir kļūdaina [Tulkotāja piezīme: arī latviešu valodas redakcija ir kļūdaina]. Pareizā izpratne ir tāda, kādu norāda vārdi, kas ietverti kvadrātiekvās.

- b) ko satur izvestie pārstrādes produkti;

- c) kas uzglabāts tirdzniecības gada beigās;

- d) par ko izdotas apliecības par ražošanas kompensācijām, kas norādītas Regulas (EK) Nr. 1260/2001 7. panta 3. punktā ^[43].

Daudzumus, kas norādīti pirmās daļas c) un d) apakšpunktā un otrās daļas a) un b) apakšpunktā, iegūst no Eiropas Kopienas Statistikas biroja datu bāzēm, un tie attiecas uz pēdējiem pieejamajiem 12 mēnešiem, ja dati par kādu tirdzniecības gadu ir nepilnīgi. Neņem vērā daudzumus, kas saražoti saskaņā ar režīmu ieviešanas pārstrādei.

Daudzumos, kas norādīti pirmās daļas c) apakšpunktā un otrās daļas a) apakšpunktā, ietilpst daudzumi, ko nosūta Kanāriju salām, Madeirai un Azoru salām un uz ko attiecas Regulas (EEK) Nr. 2670/81 1. panta 1.a punkts.

Cukura, izoglikozes un inulīna sīrupa daudzumus, kas norādīti pirmās daļas d) apakšpunktā un otrās daļas b) apakšpunktā, nosaka, pamatojoties uz attiecīgajiem produktiem noteikto vidējo cukura saturu un uz Eiropas Kopienas Statistikas biroja datiem.

43 — 7. panta 3. punkts attiecas uz ķīmiskajā rūpniecībā izmantotu cukuru.

Otrās daļas a) apakšpunktā norādītie daudzumi izslēdz C cukuru, C izoglikozi, C inulīna sīrupu un pārtikas atbalstu.

5. Par eksporta saistībām, kas jāizpilda kārtējā tirdzniecības gadā, Regulas (EK) Nr. 1260/2001 15. panta 1. punkta d) apakšpunkta nozīmē, uzskata šādus daudzumus:

- a) visus cukura daudzumus, kas jāeksportē nemainītā stāvoklī, piemērojot eksporta kompensācijas vai maksājumus, kas noteikti konkursos, kas atvērti attiecībā uz konkrēto tirdzniecības gadu;
- b) visus cukura, izoglikozes un inulīna sīrupa daudzumus, kas jāeksportē nemainītā stāvoklī, piemērojot eksporta kompensācijas vai maksājumus, ko periodiski nosaka, pamatojoties uz attiecīgajā tirdzniecības gadā izsniegtajām eksporta licencēm;
- c) visu paredzamo cukura, izoglikozes un inulīna sīrupa eksportu pārstrādātu produktu veidā, piemērojot eksporta kompensācijas vai maksājumus, kas šim nolūkam noteikti minētajā tirdzniecības gadā, vienmērīgi sadalot šādus daudzumus pa visu tirdzniecības gadu.

Lai aprēķinātu vidējos paredzamos zaudējumus, kas minēti Regulas (EK) Nr. 1260/2001 15. panta 1. punkta d) apakšpunktā, ņem vērā arī ražošanas kompensācijas par pamatproduktu daudzumiem, kas izteikti kā baltais cukurs, par kuriem attiecīgajā tirdzniecības gadā izsniegti sertifikāti par ražošanas kompensācijām, kas minētas tās regulas 7. panta 3. punktā.”